

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் என்றாலே – அவர்கள் ‘வர்த்தக சமீகத்தினர்’ என்ற கணிப்பு பொதுவானதாக நிலைபெற்றிருந்த காலமொன்றிருந்தது. அக்கணிப்பு பின்னாளில் பொய்யானது. அவ்வாறான மாற்றத்திற்கு அச்சமீகம் கல்விமீது கொண்டிருந்த நாட்டம்தான் அடிப்படையாக காரணம். அவர்கள் மத்தியிலிருந்து ஆசிரியர்கள், அறிஞர்கள், பரோசிரியர்கள், கலஞ்சர்கள், படபாளிகள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தோன்றினார்கள். இலங்கையில் பெரும்பான்மையினத்துப் பிள்ளைகள் சிங்கள மக்கள் சிறிந்து வாழ்ந்த பிரதேசங்களில் அவர்கள் தமிழில் பிள்ளைகள். எழுதினார்கள். அத்துடன் சிங்களம் பிச்சுவதற்கும் எழுதுவதற்கும் தரிந்துகொண்டார்கள். அதனால் எமது ஈழத்து தமிழ் இலக்கியவளர்ச்சியில் அவர்களும் உந்துச்சக்திகளாக மாறினார்கள். தன்னிலங்கையில் மாதற்கைக்கு சமீபமாக இருக்கும் திக் குவல்லை என்ற ஊரின் பெயரை தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு பிரசித்தம் செய்த முன்னோடியாக எம்மத்தியில் திகழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்தான் இலக்கிய நண்பர் திக் குவல்லை கமால்.

ஓரு கடலோரக்கிராமம் தமிழ் இலக்கியத்தில் தனது பெயரை தக்கவதையுக்கொண்டதற்கு அங்கு பிறந்து ஆசிரியராகவும் இலக்கிய கர்த்தாவாகவும் அறிமுகமான நண்பர் எம். எச். எம். ஷம்ஸ் எமக்கு அறிமுகப்படுத்திய திக் குவல்லை கமாலின் ஆசிரியர்களும் எழுத்தாளர்கள் தான் என்பதும் ஆச்சரியமானது.

ஏ. இக்பால், சந்திரசேகரன் ஆகியோரிடம் கல்வி கற்றிருக்கும் திக் குவல்லை கமாலின் இயற்பெயர் முகம்மது ஜலால்தீன் முகம்மது கமால். 1950 ஆம் ஆண்டு, திக் குவல்லையில் பிறந்திருக்கும் கமால், அவ்வூர் மக்களின் பிச்சுத்தமிழை இலக்கியத்திற்கு வரவாக்கியவர்.

1970 களில் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் புதுக்கவிதையைத் துறை பெரும் வீச்சாக வளர்ந்தது. புதுக்கவிதையை ஏற்கலாமா? நிராகரிக் கலாமா? என்ற சர்ச்சைகளும் எழுந்தன. அதனை குளியலறை முணுமுணுப்புகள் என்றும், ஆற்றுவளெளம் எனவும் சிலர் எதிர்வினையாற்றினார்கள். ஆனால் புதுக்கவிதையை புற்றீசல் போன்று பரவியது. இரண்டு வரிகளில் பல அர்த்தங்கள் தரக்கூடிய புதுக்கவிதையையும் வந்தன. வல்லிக்கண்ணன், புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற தொடரையும் எழுதினார். பின்னர் அத்தொடரும் நூலாகியது. தமிழகத்தில் வானம்பாடிகள் இந்தத் துறையில் சிறகடித்துப் பறந்தனர். புதுக்கவிதையையே காகவும் சிறுநூல்கள் மலர்ந்தன. மல்லிகையில் நான் எழுதத்தொடங்கிய காலப்பகுதியில் தன்னிலங்கையிலிருந்து பல படபாளிகளும் அறிமுகமாகியிருந்தனர். இலங்கையில் அவ்வளையில் எனக்கு படிகக்கிடத்தை முதலாவது புதுக்கவிதையின் எலிக்கூட்டு. அதனை நூல் எனச் சொல்வதிலும் பார்க்க சிறிய பிரசுரம் என்று சொல்வதுதான் பொருத்தம். சின்னச்சின்ன கவிதையையே அத்தகைய சிறு பிரசுரங்கள் போதுமானதாகவுமிருந்தது.

Written by - மூருகப்பதி -

Wednesday, 25 September 2019 00:18 - Last Updated Wednesday, 25 September 2019 07:37

இந்திய சூதந்திரம் என்ற தலைப்பில் தமிழ்நாட்டில் ஒருவர் எழுதிய புதுக்கவிதை இவ்வாறிருந்தது:

00000000 000000000000
00000000 00000000000000

அந்த இரண்டு வரிகளுக்குள் தான் எத்தனை அர்த்தங்கள். அதனைப்படித்த பின்னர் தான், இந்தியாவுக்கு சூதந்திரம் கிடைத்ததே ஒரு இரவுவளேயில் தான் என்ற உண்மையும் தெரிந்தது.

இரத்தினச்சூருக்கமாக இவ்வாறு இலங்கையில் புதுக்கவிதைகள் எழுதியவர்களின் வரிசையில் மல்லிகை மற்றும் தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி, சிந்தாமணி முதலான இதழ்களில் இடம்பெற்றவர்களில் ஒருவரான திக்குவல்லை கமால், அந்தத்துறையுடன் மாதந்திரம் நிற்கவில்லை. சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள், கட்டுரைகளும் எழுதினார்.

நான் பிறந்த நூர்கொழும்புரில் 1971 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வளர்ந்திருந்தேன் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி, அதே பெயரில் கையெழுத்து சஞ்சிகையும் நடத்தியிருந்தோம். எங்கள் வீட்டு முகவரியிலிருந்து அந்த நூலகம் இயங்கியது. ஒருநாள் திக்குவல்லை கமாலின் எலிக் கட்டு புதுக்கவிதை பிரசுரம் தபாலில் வந்திருந்தது. அவ்வாறே எங்கள் ஊரில் பெரியமூலலை என்ற இடத்தில் வசித்த எழுத்தாளர் மு. பஷீர், மினுவாங்கொடை கள்ளொழுவையில் வசித்த எழுத்தாளர் நிலாம ஆகியோருக்கும் வந்திருந்தது.

Written by - மருகபதி -

Wednesday, 25 September 2019 00:18 - Last Updated Wednesday, 25 September 2019 07:37

